

Rozważania liturgiczne
na każdy dzień

Włodzimierz Zatorski OSB

Rozważania liturgiczne na każdy dzień

T. 2b: Okres Wielkanocny

TYNIEC
WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Projekt okładki: Andrzej Ciepłucha
Na okładce: Giotto, *Noli me tangere*
Opracowanie graficzne: Jan Nieć

Redakcja: Aldona Skudrzyk, Maria Łabno

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów
L.dz. 29/2011, Tyniec, dnia 22.02.2011 r.
† Bernard Sawicki OSB, opat tyniecki

Imprimatur: Kuria Metropolitalna
Nr 462/2011, Kraków, dnia 24.02.2011 r.
† Jan Zając, wikariusz generalny
Ks. Kazimierz Moskała, wicekanclerz
O. Tomasz M. Dąbek OSB, cenzor

ISBN 978-83-7354-368-3

Wydanie I – 2011 r.

© Copyright by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów
ul. Benedyktyńska 37; 30-398 Kraków
tel. +48 (012) 688-52-90; 688-52-95
fax +48 (012) 688-52-91
e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl
www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa:
TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów

Spis rozważań

Rozważania na Okres Wielkanocny

Wigilia Paschalna A, B, C	9
Niedziela Zmartwychwstania	12
Niedziela Zmartwychwstania	15
Niedziela Zmartwychwstania (rok C)	18
Poniedziałek w oktawie Wielkanocy	22
Poniedziałek w oktawie Wielkanocy	26
Poniedziałek w oktawie Wielkanocy	30
Wtorek w oktawie Wielkanocy	33
Środa w oktawie Wielkanocy	36
Czwartek w oktawie Wielkanocy	39
Piątek w oktawie Wielkanocy	41
Sobota w oktawie Wielkanocy	44
2. Niedziela A Okresu Wielkanocnego	46
2. Niedziela B Okresu Wielkanocnego	49
2. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	52
2. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	56
2. Wtorek Okresu Wielkanocnego	60
2. Wtorek Okresu Wielkanocnego	63
2. Środa Okresu Wielkanocnego	66
2. Czwartek Okresu Wielkanocnego	70
2. Piątek Okresu Wielkanocnego	73
2. Sobota Okresu Wielkanocnego	76
3. Niedziela A Okresu Wielkanocnego	78
3. Niedziela B Okresu Wielkanocnego	82
3. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	85
3. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	89

---

3. Wtorek Okresu Wielkanocnego	92
3. Środa Okresu Wielkanocnego	95
3. Czwartek Okresu Wielkanocnego.....	97
3. Piątek Okresu Wielkanocnego.....	100
3. Sobota Okresu Wielkanocnego.....	104
4. Niedziela A Okresu Wielkanocnego	106
4. Niedziela B Okresu Wielkanocnego	109
4. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	113
4. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	116
4. Wtorek Okresu Wielkanocnego	118
4. Środa Okresu Wielkanocnego	121
4. Czwartek Okresu Wielkanocnego	124
4. Piątek Okresu Wielkanocnego	126
4. Sobota Okresu Wielkanocnego	129
5. Niedziela A Okresu Wielkanocnego	133
5. Niedziela B Okresu Wielkanocnego	136
5. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	139
5. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	142
5. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	145
5. Wtorek Okresu Wielkanocnego	148
5. Środa Okresu Wielkanocnego	151
5. Czwartek Okresu Wielkanocnego	154
5. Czwartek Okresu Wielkanocnego	156
5. Piątek Okresu Wielkanocnego	158
5. Sobota Okresu Wielkanocnego	160
6. Niedziela A Okresu Wielkanocnego	163
6. Niedziela B Okresu Wielkanocnego	167
6. Niedziela C Okresu Wielkanocnego	170
6. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	173
6. Wtorek Okresu Wielkanocnego	175
6. Środa Okresu Wielkanocnego	178
6. Czwartek Okresu Wielkanocnego.....	181

6. Piątek Okresu Wielkanocnego.....	183
6. Sobota Okresu Wielkanocnego.....	186
Wniebowstąpienie A.....	189
Wniebowstąpienie B.....	192
Wniebowstąpienie C.....	196
7. Poniedziałek Okresu Wielkanocnego	199
7. Wtorek Okresu Wielkanocnego	201
7. Środa Okresu Wielkanocnego	204
7. Środa Okresu Wielkanocnego	206
7. Czwartek Okresu Wielkanocnego	209
7. Piątek Okresu Wielkanocnego	212
7. Sobota Okresu Wielkanocnego	215
7. Sobota Okresu Wielkanocnego	218
Zesłanie Ducha Świętego – Msza w Wigilię.....	221
Zesłanie Ducha Świętego – Msza w dzień.....	224
Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła	227
Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła	231

Uroczystości i święta

25 marca – Zwiastowanie NMP	237
23 kwietnia – Świętego Wojciecha.....	241
25 kwietnia – Świętego Marka Ewangelisty	245
29 kwietnia – Świętej Katarzyny ze Sieny	248
3 maja – NMP Królowej Polski	250
6 maja – Świętych Filipa i Jakuba, Apostołów	253
8 maja – Świętego Stanisława, męczennika	256
14 maja – Świętego Macieja, Apostoła	259
16 maja – Świętego Andrzeja Boboli.....	262
31 maja – Nawiedzenia NMP.....	265
11 maja – Świętego Barnaby, Apostoła.....	269

Wigilia Paschalna A, B, C

Rdz 1,1–2,2

Rdz 22,1–18

Wj 14,15–15,1

Iz 54,4a.5–14

Iz 55,1–11

Ba 3,9–15.32 – 4,4

Ez 36,16–17a.18–28

Rz 6,3–11

A: Mt 28,1–10

B: Mk 16,1–8

C: Łk 24,1–12

Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!». I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności (Rdz 1,3n).

Dzisiejsza uroczystość rozpoczyna się od liturgii światła. Przypomina nam ona początek stworzenia, gdy Bóg oddzielił światłość od ciemności. Był to pierwszy akt stwórczy po zaistnieniu samego świata, czyli – w języku biblijnym – nieba i ziemi. Światło stało się odtąd rządcą dnia i życia, ciemność natomiast rządziła nocą i śmiercią. Bóg stworzył w szóstym dniu człowieka. Trzeba pamiętać, że dzień w tradycji żydowskiej rozpoczyna się wieczorem dnia poprzedniego i stąd Boże dzieło stwórcze dokonywało się w nocy (!), która poprzedzała dzień. Tak i człowiek został stworzony w nocy, ale dla dnia, dla życia, a nie dla śmierci, dlatego został wprowadzony w dzień do przygotowanego dla niego ogrodu rajskiego. Niestety, odwracając się od Boga, człowiek wszedł w ciemność. Trzeba było go ponownie wprowadzić w światłość i życie.

Dzisiejsza noc przypomina nam tę pierwszą noc, w której powstało światło. Przypomina także inne noce, w których następowało dalsze pogłębienie tajemnicy stworzenia. W Księdze Wyjścia czytamy dzisiaj o wyjściu Izraela z Egiptu, kraju jego niewoli. Wyjście to dokonało się w nocy, aby wprowadzić Izraela w dzień, w życie w wolności. Nie wystarcza, że żyjemy, poruszamy się, pracujemy, przekazujemy życie następnym pokoleniom. Życie, jakiego Bóg chce nam udzielić, jest życiem w wolności Jego synów. Symbolicznie światłem, które rozświetlało noc Wyjścia i prowadziło Izraela, był sam Bóg. Idąc za tym światłem, Izrael dążył do Ziemi Obiecanej, do swojego dziedzictwa, ziemi wolności.

To wyjście pozostało archetypem naszego pielgrzymowania do życia. Przejście przez morze wskazuje na potrzebę przejścia przez śmierć, która jednak niczego złego nie jest nam w stanie uczynić, jeżeli idziemy za światłem Boga. Nowa Pascha Chrystusa jest takim przejściem przez śmierć i objawieniem tryumfu światła nad ciemnością i śmiercią. On w symbolu paschału jest światłem w naszej pielgrzymce, wprowadza nas w swoją śmierć, abyśmy z Nim mieli udział w życiu. O tym pisze dzisiaj św. Paweł w Liście do Rzymian, przypominając nam nasz chrzest. Właśnie we chrzcie dokonało się nasze wejście w śmierć Chrystusa i przez to udział w Jego zmartwychwstaniu:

przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie (Rdz 6,4).

Za chwilę przystąpimy do liturgii chrztu, która przypomni nam nasz chrzest i wynikające z niego nowe życie.

Tutaj dopiero dokonuje się pełnia naszego stworzenia, które nie ogranicza się jedynie do powołania nas do istnienia i udziału w świecie żyjących, ale włącza nas w życie samego

Boga-Stwórcy. Jest to tajemnica, która absolutnie nas przerasta. Nie jesteśmy w stanie prawdziwie jej zrozumieć. Jest to tym bardziej trudne, że zgrzeszyliśmy przez zwątpienie w Bożą miłość i chcieliśmy sami sobie zapewnić szczęście. Odtąd tym bardziej potrzeba, abyśmy poznali pełną prawdę o Jego miłości i dali się jej porwać, abyśmy w wolności wybrali Jego światło i za nim poszli. Nie wystarczy jednak samo intelektualne zrozumienie i „dobra wola”. Wybór Boga i Jego życia dokonuje się w naszych codziennych wyborach, kiedy borykamy się z mieszkającym w nas grzechem. Nie jest to łatwe, bo wymaga od nas zgody na śmierć. Święty Paweł mówi o tym bardzo zdecydowanie:

Dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy (Rz 6,6–8).

Aby zyskać wszystko, trzeba wszystko oddać. Taka jest prawda o życiu. To nam pokazał Pan Jezus swoim życiem i śmiercią. Życie, jakie nam objawił, jest zupełnie nowe, inne niż życie dotychczasowe. Stąd wielka trudność rozpoznania Jezusa zmartwychwstałego i zrozumienia tego, co się wydarzyło. Mogą to zrozumieć jedynie ci, którzy Go umiłowali i Jemu zawierzyli. Jezus nie objawia się ani swoim wrogom, ani ludziom obojętnym, ale jedynie przyjaciółom, „wybranim świadkom”, którzy potem poniosą tę prawdę innym i przez wiarę przekażą im doświadczenie nowości życia w Duchu.

Wychodząc z tej nocy ze światłem Zmartwychwstałego, nieśmy innym doświadczenie nowego życia, poczynając od naszych najbliższych.

Niedziela Zmartwychwstania

Dz 10,34a.37-43

Kol 3,1-4

J 20,1-9

Jeśliście razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga (Kol 3,1).

Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest nasza wiara i aż dotąd pozostajemy w naszych grzechach (1 Kor 15,17) – pisze św. Paweł. Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, aż dotąd pozostajemy skazani na śmierć wieczną. Cała nasza wiara opiera się na tym wydarzeniu, na fakcie, który zupełnie zmienia cały sens ludzkiego losu. Jeżeli Chrystus zmartwychwstał, Ten, który będąc jedynym sprawiedliwym, doświadczył na sobie całej niesprawiedliwości świata, cierpienia i zła, który odważnie wybrał i podjął pełnię dramatu śmierci człowieka, jeżeli On zmartwychwstał, to otwiera się przed nami coś zupełnie nowego, coś, czego jeszcze nie było: człowiek otrzymuje od Boga nowe życie – życie, w którym już nie ma śmierci. Oto Bóg czyni wszystko nowe; to, co stare, minęło, zaczął się nowy świat, nowe istnienie. Dzisiaj jest dzień naszego nowego narodzenia, narodzenia w Chrystusie do życia wiecznego.

Ten dzień niesie w sobie całą tajemnicę stwórczej i wyzwalającej mocy Bożej. Dlatego też właśnie w noc paschalną chrześcijanie przyjmowali chrzest, tzn. stawali się w Chrystusie nowym stworzeniem. Cały sens naszej wiary opiera się na fakcie zmartwychwstania Chrystusa.

Od głoszenia tego zmartwychwstania zaczyna się także orędzie chrześcijańskiej wiary. Dzisiejsze drugie czytanie zawiera w sobie główny motyw życia chrześcijańskiego:

Jeśliście razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie ukryte jest z Chrystusem w Bogu (Kol 3,1–3).

Zmartwychwstanie Chrystusa jest tak ważne dla nas, chrześcijan, że ów pierwszy dzień po szabacie – dzień zmartwychwstania – stał się pierwszym dniem nowego porządku życia, nowego stworzenia. Szabat, czyli sobota, jest dniem, który w Starym Testamencie każe święcić trzecie przykazanie: *Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić* (Wj 20,8). Otóż ten szabat, sobota, ostatni dzień tygodnia, stał się ostatnim dniem panowania starego porządku, starego świata i jego praw. Dla nas, chrześcijan, Bóg stwarza nowy dzień poza porządkiem starego tygodnia. Często nazywa się go ósmym dniem tygodnia, który jest jednocześnie pierwszym dniem nowego życia. Dlatego właśnie w tym dniu czcimy Boga, wychwalając Go za nowe stworzenie, za życie, które nam daje w Chrystusie. My, którzy jesteśmy w Chrystusie nowym stworzeniem, mamy swój dzień świąteczny właśnie w niedzielę, która za każdym razem jest kolejną oktawą tej pierwszej Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego, nowego stworzenia.

Uczestnictwo w tym dniu w Eucharystii jest naszym wyznaniem wiary: wiary przede wszystkim w zmartwychwstanie Chrystusa, dalej wiary w to, że Chrystus otworzył nam dostęp do Ojca i że biorąc tutaj udział w uczcie Eucharystycznej, stajemy się uczestnikami nowego życia w Chrystusie poprzez zjednoczenie z Nim w Komunii świętej. Być prawdziwie wierzącym chrześcijaninem znaczy wyznawać wiarę w Chrystusa przez udział w niedzielnej Eucharystii i wnosić prawdę tej Eucharystii w życie.

Ileż nam brakuje do pełni chrześcijańskiego życia! Jakże często żyjemy na granicy minimum albo wręcz poniżej tej granicy.

Oto Bóg daje nam nowy dzień, nową szansę podźwignięcia się i rozpoczęcia nowego życia. Oby ten dzień prawdziwie stał się dla nas dniem nowego narodzenia. W tym duchu wyznajmy teraz naszą wiarę w Boga, który nam to nowe życie daje.